

אנשים

השאלה כמה זמן יהיה דרוש לפרסמן עד שיתחיל להופיע כשהוא לבוש טלית הקפוטתה, כמו שני האפרכים הנאשמים. גם הם בעיסקת-הזוהב הגדולה, יחד עימו.

הדוגמנית דיילת מירבל אדר שמחה מאד לשמוע כי באותו בניין ישבו מתקיים מישר פטה ומישפטו של חברה, עקיבא פרסמן, באשמת הבר-חתיזה, מתקיים גם מישפטו של **בבר עמר**, הנאשם ברצח **חאג' כחילה**, כיוון שאת אשתו הפכה והאלגנטית **אוליה ביה**, הכירה בתא-המעצר. כאשר הוכנסה אוליביה לתא כשבידה ארנק מתוצרת כריס טיאן דירו והיא לבושה בשימיר לה הדרוה, חשבו כולם כי גם היא דוגמנית. רק אחר כך נודע כי היא אשתו של ספר-גברים ידוע, שנאשם ברצח מיפו.

בעת מישפט-הרצח של **חאג' כחילה** מיפו העיד הפאר-תולוג **ד"ר בצלאל בלור**. כאשר נשאל על-ידי הסניגורים בדבר חורה-הכניסה של הכדור בראשו של המנוח, הוציא הרופא מכיסו פיסת עצם מרא-שו של המנוח, והציג אותה על דוכן העדים. אחד מעורכי הדין נשבע כי המתמחה של השופט החוריה, וכימעט הת-עלפה למראה העצם.

שופט-השלום הוותיק

זי" **שראטר**, ביקש רשות לסגור את החלון לידו. אמרה לו השופטת בצחוק: "מר שראטר, אנו זקוקים לך, ואסור לך להצטנן. בבקשה סגור את החלון!" אחרי-כך הציצה ל-עבר הקהל באולם ואמרה: "לא שאנו מזלזלים בקהל, אבל להם יש תמיד אפשרות לצאת מן האולם."

כאשר שאל התובע **אברהם אלג'ם** את המודיע המישפתי **סלומון משרא** וזי" אם הוא מטורף לפירסומת ואהב לראות את שמו על דפי העתונות, חייכה השופטת בן-עיתו ואמרה: "מר אלג'ם, זוהי שאלה שלא נעים לשאול אותה מהרבה אנשים נכבדים במדינה."

שופט בית-המישפט המחוזי **חיים שטיינברג**, סובל כנראה מהקור בחורף, גם בימים החמים הוא נהוג ל-דרוש ממזכירו כי יפעיל את מיתקן-החימום בעוצמה המר-בית. עורכת-הדין **איילת שקד**, הנמצאת עתה בחודשי הריונה הראשונים התחננה ב-פניו כי יפסיק את החימום. ה-שופט נעתר לה. כשקמה ה-שבוה להתנגד לדברי התביעה, אמר לה השופט: "שקד, שבי בשקט, את כבר שקד וחצי."

פעם נוספת השקמה להתנגד בשם שלושת הסניגור-רים אמרה: "אני מדברת בשם



לידיה אופיר

אשתו של השחקן שייקה אופיר איננה דוגמנית מיקצועית, אך נעזרה לבקשתו של הצלם סמי בן-גד וחצטלמה בפוזות אופייניות לדוגמנית. לידיה, שהיא בתו של השחקן האידישאי ישראל שומאכר ואשת שחקן, נתבקשה כל חייה על-ידי אביה ואחרי-כך בעלה, שתסכים להיות שחקנית. אך היא סירבה. כאשר ראה שייקה את התמונה הזו אמר: "זאת לא לידיה. היא האשה המצחיקה ביותר שאני מכיר ובתמונה היא יוצאת קפואה."

בעלי עסקים. אומר הראשון: "הלוואי שהעסק שלי יהיה חלש!" אומר לו השני: "השת-געת?" ענה לו: "עכשיו ה-עסק מת בכלל!"

ומאוסנת לאוסנת: הציירת והמורה-לאמנות **אוסנת** נולדה בן, שמישקלו קרוב לחמישה קילו ושזכה בשם מתן. אוסנת, אשתו של **ישראל הר**, עורך תרמיל של משרד-הביטחון, ערכה את ברית-המילה בבני-ברק. בבית-הכנסת שבו כיהן אביו של הר כרב. אוסנת היא הציירת האחראית לקיר-הענק המרהיב, המכוסה בציורי-ילדים מוגד-ליים, בבית-הספר תל-נורדוי ברחוב פרישמן בתל-אביב.

גולדמן, ולא כתירגום בלבד, אלא כתוצאה מנשואין. אוסנת, בת קיבוץ שער-העמקים, ש-התגרשה מזמן מן הבעל שהכיר רה בקיבוץ, נישאה לבנות של מכשירים למעבדות מחקר. דויד גולדמן, ישראלי שחי במשך 25 השנים האחרונות בארצות-הברית, עובד באוני-ברסיטת תל-אביב. אוסנת, אם לשני בנים, שהאחד סיים את שירותו בצה"ל והשני משרת בו כעת. נסעה עם החתן ל-ביקור בארצות-הברית, שבו מהלכו התחתנו ושבעיקבותיו הוא החליט להשתקע סופית ב-ישראל.

הבדיחה האחרונה של ידידי מספרת על פגישת שני

כפנים, וששהו באינקובטור כי חודשיים.

למערכת הטלפון האדום של גלי צה"ל הגיעה גלויה מחבר קבוצת אושה, **שלום**



מרסל שרון

מלצר ותיק (מימין) בכסית, קפה האמנים, הספיד את חצקל איש-כסית ביום האזכרת. אמר מרסל: "התאמנו לו והוא התאים לנו. היחס בינו לבין המלצרים לא היה כמעבד לעובד." מלצר ותיק אחר הוא זכי חסן מחאג'נה (משמאל), שסיפר: "כאשר באתי לכאן הייתי ילד בן 18 וחיפשתי עבודה. התחלתי אצל חצקל איש-כסית במיטבח והוא הפך אותי למלצר. הייתי כמו בן שלוש-עשר שנים עובד כאן."

זכירוני. הוא התלונן כי שמע את **צבי רימון** מוסר ידיעה על קשיש בן 64. כתב זבולר ני: "נפגעת מאד שגברים ב-גילה, הפכת אותם לקשישים, מאחר שאני בן 62. אבקש לא לעשות זאת יותר." רימון החזיר לו גלויה שבה כתב כי הוא מביטה לא לחזור על כך ומבקש סליחה.

ידיעה משמחת על הזמ-רת **אוסנת** (שלכת אדומה) פז. פז זה זהב, וזהב זה גולד. מעתה יהיה שמה אוסנת פז

שלוש-יגו, ובהתכוונה לסני-גורים. ענה לה השופט: "שקד, אני מאחל לך מכסימום תאר-מים, אבל שלישיה, זה קצת מוגזם."

כתבי-הטלוויזיה **חנן עירן** מגיע מדי יום לעבודתו עייף ביותר. כאשר שואלים אותו מדוע הוא כל כך תשוש, אומר חנן: "אני ממונה על האכלת התאומים שלי, בשעה 3 עד 6 לפנות בוקר." השבוע עורך חנן סוף-סוף את טכס ברית-המילה לקטנים, שנולדו

יוסף מגורייכהן, שהוא מ-מוצא תימני, מצא עצמו השבוע במצב מכיך, כאשר נאשמת ידעה לדבר רוסית ואידיש בלבד. אך השופט הפתיע את הקהל וניהל את המישפט ב-אידיש שוטפת. גם התובעת המישטרית, **אילנה פליד מון**, הצטרפה למישחק ודיב-רה גם היא באידיש.

בעת מישפט שוד בנק לאומי ציונה השופטת **הרסה ברעיתו** לפתוח את חלונות האולם. התובע, **סברין** (ער-



מתכנן הפיאות הגיע לתחנת דלק. כאשר נתבקש לשלם את החשבון על סכום של 800 לירות, הציע לבעל התחנה לשלם בצ'ק דחוי. בעל התחנה לא הסכים ואז התחיל אורי לשלם לו את הסכום במטבעות של לירה אחת. כאשר ספירת הכסף ארכה זמן רב מדי, ונהגי המכונות בתור התחילו לצפור, התעצבן בעל התחנה ואמר לאורי: "תיתן כמה שיש לך, רק תיסע." סצנה זו לקוחה מתוך סרט חדש בשם "חיין - אכלת אותה" שמביימים יחודה ברקן ויגאל שילון.